

Nil eta hostoak izutzen zituen mamua

Halloween gauean, Nil kapa berde bat jantzita eta ilargi itxurako linterna bat eskuan atera zen. Etxeak kalabazaz, kotoizko armiarma-sareez eta kartoizko saguzarrez apainduta zeuden. Herriko plazara iritsi zenean, zerbait bitxia ikusi zuen: hostoak bere kabuz altxatzen eta zirkuluetan korrika ari ziren.

“Buu!” entzun zen ahots txiki bat.

Mamu txiki eta garden bat agertu zen iturriaren atzetik. Bruc zuen izena. Aste osoan praktikatu zuen izua emateko, baina hostoak izutzea baino ez zuen lortu. Katuek begirada bat bota zioten kikildu gabe, kaleko argiek ez zuten keinurik egiten, eta haurrek apaingarri bat besterik ez zela uste zuten.

“Munduko mamurik txarrena naiz”, hasperen egin zuen.

Nil bere ondoan eseri zen.

“Agian oraindik ez duzu aurkitu zertarako den zure boterea.”

Bat-batean, haize bolada bortitz batek hosto mendi bat barreiatu zuen plazaren sarreran. Gurpil-aulki baten gurpilak trabatu egin ziren, eta musikariek ezin izan zituzten instrumentuak sartu. Festa hastear

zegoen.

Nilek ideia bat izan zuen. Bruci bere buuurik indartsuena egiteko eskatu zion. Mamuak arnasa sakon hartu eta oihu egin zuen bere indar guztiekin. Hostoak salto egin, espiralizatu eta banandu egin ziren bide garbi bat sortzeko. Gero, Nilen keinuei jarraituz, Brucek dragoi laranja, itsasontzi hori eta tximeleta gorri erraldoi bihurtu zituen.

Jendeak txalo egin zuen. Bruc, harrituta, airean biraka ibili zen eta inor ukitu ez zuen hosto zaparrada bat sortu zuen, baina kaleko argien azpian distiratzen zuena.

“Ez naiz oso beldurgarria”, esan zuen, “baina badakit udazkena dantzan jartzen”.

Gau hartan, mamuak herriko lehen Hosto Dantza gidatu zuen. Nilek erritmoa mantendu zuen bere linternarekin, eta haurrek lurrean agertzen ziren formei jarraitu zieten.

Festa amaitu zenean, Brucek ez zuen gehiago liburuetako mamuak bezalakoa izan nahi. Magia egiteko bere modua aurkitu zuen. Eta Halloween oro plazara itzultzen zen, jendea beldurtzeko ez, baizik eta guztiei gogorarazteko talentu bat txikia iruditu daitekeela behar den lekua aurkitu arte.